

kan aldrig paa den Maade blive til Skade for et Selskab, fordi Forskellen bliver saa lille. Hvis Forslaget derimod vedtages i den foreliggende Skikkelse, vil det, hvis der skulde komme Trang og Lyst til at danne et nyt Selskab, være vanskeligt at faa Aktionærer til at gaa ind i det.

Det tredie og sidste Ændringsforslag under Nr. 16 vedrører de udenlandske Selskaber. Jeg erkender fuldt ud, at jeg der ikke har fuldt ud saa mange Aktuarer paa min Side, og Grunden dertil skal jeg senere komme til. Jeg ønsker udtrykkelig, at svenske og norske Selskaber ikke komme ind under den samme Kategori som de andre udenlandske; hvad man tillader os i Norge og Sverige, skal ogsaa være disse Landes Selskaber tilladt herhjemme. Og dernæst mener jeg, at vi bør søge at faa den skandinaviske Lovgivning saa ensartet som muligt.

Med Hensyn til Sikkerhedsstilling af 100,000 Kr. af udenlandske Selskaber, mener jeg, at enten der stilles en Sikkerhed paa 100,000 Kr. eller 200,000 Kr., ere vi lige vidt. Og selv om den højtærede Minister siger, at der paa andre Maader er truffet Sikkerhedsforanstaltninger mod udenlandske Selskaber, maa man dog huske paa, at det vil blive meget vanskeligt at kontrollere disse ude i Evropa eller ovre i Amerika. Thi det, det vist kommer an paa ved Livsforsikringsvirksomhed, er jo at have gode Agenter, der ere i Stand til at forklare Folk, hvad der ligger bedst i deres Kram. Og selv om der blev stiftet et Selskab, der havde al Udsigt til at blive et daarligt Selskab, men det fik 5 dygtige Agenter, skulde det nok vise sig, at det fik tegnet Livspolicer. Lad os se, hvordan de bære sig ad nede i et Land som Tyskland? Et Selskab, der havde Forsikringer nede i Slesvig for $2\frac{1}{2}$ Mill., maatte deponere i den tyske Reichsbank 400,000 Kr. Her i Landet kan man tegne Millioner hvert Aar og dog nøjes med 100,000 Kr. Hvis det skal være til Gavn for de danske Selskaber, saa forstaar jeg det ikke.

Der siges ogsaa fra den højtærede Ministers Side, at hvis man forlanger et større Beløb, vil det bevirke, at de udenlandske Selskaber faa Overtaget. De ville kunne rejse rundt og fortælle, at de ere fuldt saa paalidelige som de danske, nu have de tegnet saa og saa stor en Sikkerhedssum. Jeg forstaar det ikke, naar man erindrer, at det i første Række gælder om at sikre de forsikrede og at det andet først kommer i anden Linie. Men dernæst

vil jeg sige, at hvis man ræsonnerer paa den Maade, burde man helst lade de udenlandske Selskaber være helt uden for Loven, thi saa kunde man sige, at de udenlandske Selskaber nyde ikke Spor af Garanti. Nu ville de kunne rejse rundt og sige: Vi ere kontrolerede af Staten paa alle Omraader, og vi have deponeret 100,000 Kr. Mange ærede Medlemmer ville forstaa, at saaledes som Livsforsikring nu gaar for sig, ville mange, naar Agenterne møde med disse store Tal, synes, at det er svimlende Summer, der kan man sagtens gaa ind. Jeg vil nok spørge, hvad betyder 100,000 mod de Summer, der forsikres for? Lad os tage et Selskab som det, jeg nævnede før, nemlig Caisse générale. Det havde tegnet Forsikring til et Beløb af $5\frac{1}{2}$ Million heri Landet. Da det gik fallit, havde de danske forsikrede temmelig sikkert til gode et Beløb af $1\frac{1}{2}$ —2 Millioner. Deraf fik de 35 pCt., men et Beløb af 12—1400,000 Kr. gik tabt. Hvis Loven havde lydt som af mig foreslaaet og det deponerede Beløb altsaa havde staaet i Forhold til de tegnede Forsikringer, vilde Krakket ikke have berørt Danmark paa nogen som helst væsentlig Maade. Men hvad vilde det have hjulpet, om der var deponeret 100,000 Kr., naar det drejede sig om 12—1400,000 Kr.?

Hvis det er rigtigt, der siges fra de forskellige Sider, maa man i Tyskland være forfærdelig dumme. Man kan jo se, hvorledes Tyskerne have sikret sig over for Selskaber, der her i Landet tegne Policer, hver Dag de kan. Der var saaledes 3 Selskaber „Equitable“, „Mutual“ og „New York“, der vare aldeles forbudte i Tyskland fra 1895, fordi deres Tontineberegninger forekom den tyske Stat ukorrekte. Et enkelt Selskab havde ogsaa anbragt adskillige Millioner i et Jernbaneforetagende, en usolid Anbringelse af sine Midler. „Equitable“ fandt sig i at være udelukket, men „Mutual“ og „New York“ have gjort Kraftanstrengelser for at komme ind igen. Det er ikke lykkedes „Mutual“, men „New York“ er kommen ind. Men man maa erindre, hvad Tyskland da har forlangt; foruden at deponere den samme Sum som de andre Selskaber, skal „New York“ indbetale Halvdelen af de Policepenge, der komme ind hvert Aar, i den tyske Bank. Og desuden forlanger man til enhver Tid at kunne sende Folk til Amerika, der skulde kunne gennemgaa og kontrollere Selskabets Bøger fra Ende til anden, naturligvis paa det amerikanske Selskabs Bekostning, og det have de maattet gaa ind paa.

Jeg for mit personlige Vedkommende